

[Kommunikationsministeren]

ler 5-årig horisont, tror jeg godt, jeg kan holde til at sige, at EF's grønbog om postvæsenet – og det er jo det, det drejer sig om – er umiddelbart på trapperne. Den vil se dagens lys enten i slutningen af dette år – og det varer jo ikke længe – eller i begyndelsen af næste. Så jeg tror, at vi i løbet af ganske få måneder bliver meget klogere.

De utilsørede bemærkninger om P&T's evne til at skyde sig selv i foden og fra hr. Kim Behnkes side »opføre sig samfundsmæssigt skørt« må jeg naturligvis afvise. P&T er inde i en situation, hvor konkurrencen ganske rigtig bliver kraftigere, og hr. Kim Behnke skal ikke have lov at løbe med, at man fra Fremskridtspartiet gerne ser monopolet brudt. Det ser regeringen også gerne, og vi arbejder på alle fronter på at opløse det monopol, som P&T har, således at det til sidst ender med at være en eneret til indenlandsk brevbesørgelse.

Kim Behnke (FP):

Tingene kan jo udvikle sig! I et forsøg på at rette en eventuel misforståelse hos SF's ordfører, hr. Tommy Dinesen, opstår der en ny misforståelse i forhold til ministeren. Men for at der ikke skal være nogen som helst tvivl om, hvad forslaget går ud på, vil jeg gerne gøre opmærksom på – hvad der også fremgår af forslagets tekst – at det, det handler om, er, at post- og telegrafvæsenet indstiller en portotakst til ministeren. Ministeren indstiller derefter i form af et aktstykke i Folketingets Finansudvalg, at den pågældende takst bliver stadfæstet eller ikke stadfæstet.

Grunden til, at jeg havde brug for at kommentere det, var, at der i det, hr. Tommy Dinesen sagde, lå en antydning af, at det var Folketingets Finansudvalg, der skulle komme med indstillingen vedrørende portotaksterne. Og det er ingenlunde tilfældet. Folketingets Finansudvalg kan end ikke engang rette i et aktstykke, men kan forkaste det, og ministeren kan så i givet fald fremsende et nyt aktstykke med et nyt indhold.

Endelig vil jeg gerne sige tak til ministeren for hans bemærkninger om mulighederne for at få opløst P&T's monopol. Vi ser frem til, at de konkrete forslag kommer.

Arne Melchior (CD):

Jeg vil gerne med tak kvittere for ministerens

meget venlige ord og kan for en ordens skyld oplyse, at intentionerne om et godt forhold og god forståelse i arbejdet herinde næres mindst lige så meget den anden vej af mit parti og mig selv. Det er helt oplagt.

Ministerens ser det også som et spørgsmål, om der skal være færre frihedsgrader eller yderligere frihedsgrader, og så vælger ministeren det første. Er ministeren ikke stadig væk chef for P&T? Kan ministeren se på, at P&T bærer sig uforretningsmæssigt ad, at vi mister arbejdspladser og indtægter med alle de negative følger, det får? Kunne der ikke tænkes en helt tredje løsning? Kunne man ikke tænke sig, at man bærer sig fornuftigt ad inden for den bestående ordning?

Jeg kan godt lide, når Danmark gør noget særligt, noget, ikke alle andre også gør, det er da meget attraktivt, men hvis det, vi gør, er dummere end det, de andre gør, så er det ikke særlig behageligt. Eller er det de andre, der er dumme? Er det de svenske, norske, tyske og hollandske postvæsener, der er dumme, siden der er den store forskel på portoen, så man har råd til at hyre vognmænd til at køre ned hver dag for nogle virksomheders vedkommende i fast rutefart for hundreder af virksomheder på vej ned gennem Jylland og aflevere posten syd for grænsen? Er det de andre, der er dumme, og os, der er genier? Det er ikke tilfældet. Derfor har man da lov at sige, at man bærer sig uforretningsmæssigt ad og skyder sig selv i foden.

Jeg har altså også, som ministeren også bedes være så venlig at bemærke, sat spørgsmålstegn ved, om Fremskridtspartiets løsning er den rigtige, og derfor inviterede jeg til et medmodspil fra ministerens side. Jeg betragter Fremskridtspartiets forslag, jeg vil ikke sige som et nødråb – det er sagen dog ikke vigtig nok til, der er vigtigere ting end den – men på dette område et udråbstegn med spørgsmålstegn efter. Kan vi virkelig blive ved med det her Ebberød bank!?

Til sidst et ord om monolets brud. Jeg må gentage mig selv, men nu er det nogle år siden, jeg har sagt det, så jeg har lov at sige det igen: Pas nu på, pas nu på med de dér lunser, der kastes ud. Det er en samfundsopgave, at breve ikke kun kan komme mellem de store byer her i landet, men at breve fra dag til dag kan komme fra Ringkøbing til Saksøbing, fra Nykø-